

Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam, ook bekend als Klinkerfonds, activiteiten in de tweede helft van 2016

Beste donateur,

Hieronder geven we u weer het gebruikelijke overzicht van onze activiteiten in het afgelopen halfjaar ten behoeve van vluchtelingen. Zo krijgt u hopelijk enig idee waaraan we uw gift(en) besteed hebben.

Wakes

Sinds mei wordt het Detentiecentrum Rotterdam (DCR) weer bevolkt door afgewezen asielzoekers. De maandelijkse wakes zijn daarom hervat. Elke eerste zondag van de maand is er een. Steeds van 16.00 tot 17.00 uur. De organisatie is in handen van Welkom Onthaal. Daarin werken wij samen met Stichting Mara, Samen010 en SP Rotterdam.

In het Detentiecentrum Rotterdam ('Zestienhoven')

Enkele leden van onze bezoekgroep werken als vrijwilliger mee aan de zondagse kerkdiensten in het Detentiecentrum Rotterdam. Dat mag per persoon maximaal een keer per maand. Je moet je voorstellen: een gebouw met een hoge muur er omheen, prikkeldraad, camera's, een bodyscan als je naar binnen mag. Binnen die muren is plaats voor 570 mensen.

Op dit moment wordt gelukkig minder dan de helft van die capaciteit gebruikt en worden hier alleen mannen "ingesloten" (= gedetineerd, gevangen gehouden, weggehouden uit de Nederlandse maatschappij).

Omdat deze mensen geen criminelen zijn (zo erkent ook Justitie), is het beleid binnen het centrum erop gericht zo humaan mogelijk te handelen, worden de bewakers begeleiders genoemd, mogen de ingeslotenen een groot deel van de dag vrij rondlopen en zijn er activiteiten te doen. Maar het blijft een onzekere periode. Een straf kun je uitzitten en je kunt aftellen hoe lang je nog moet 'zitten'. Voor deze mensen is het wachten voor onbepaalde tijd. Hopend alsnog een verblijfsstatus te krijgen, vrezend voor uitzetting. Maar veel mensen worden na kortere of langere tijd weer 'geklinkerd': uitzetting blijkt niet mogelijk, maar een status krijgt men niet, een bestaan tussen wal en schip. Zie ook hieronder.

In het detentiecentrum is een ruimte ingericht voor kerkdiensten en een ruimte voor islamitische diensten. Op zondagen komen in de kerkruijme zo'n 10 tot 20 mensen samen. De leiding is in handen van pastor Jean-Pierre Niati of pastor Françoise Weber. Laatstgenoemde is de geestelijke verzorging in het najaar komen versterken. Er wordt een liturgie in drie talen uitgedeeld. Een paaskaars wordt aangestoken, waxientjes worden gebrand. Er wordt gezongen, gelezen en gebeden en in verschillende talen gepreikt. Na het "amen" krijgt iedereen een versnapering en is er korte tijd gelegenheid voor een persoonlijk gesprek. Het zijn mensen die verlangen naar vrijheid, naar hun gezin en hun vrienden. Vaak hebben ze dromen die mede door deze gevangenschap nooit waargemaakt zullen kunnen worden, Je hoopt dat door je aanwezigheid de ingeslotenen zien dat er nog een andere wereld bestaat dan de justitiële.

Actie voor individuele asielzoekers, steun aan nieuwe Nederlanders, een greep

- Een vreugdevolle gebeurtenis was de hereniging van mevrouw Z. uit Kameroen met haar dochtertje. Na een scheiding die bijna tien jaar heeft geduurd, zijn zij heel gelukkig om weer bij elkaar te zijn. Voor dochter A. is alles in Nederland nog vreemd, maar zij doet het heel goed. Na twee maanden op school werd zij na de kerstvakantie naar een hogere klas bevorderd. Ook fietsen heeft zij inmiddels geleerd, op mama's fiets.
- Wij houden contact met mevrouw K. uit Burundi. Haar tweejarig dochtertje, dat aan een ernstige ziekte lijdt, moet regelmatig met spoed in het Sophia Kinderziekenhuis worden opgenomen. Wij steunden met wat geld, waarmee zij 's nachts een taxi kon bellen als spoed geboden was. Wij

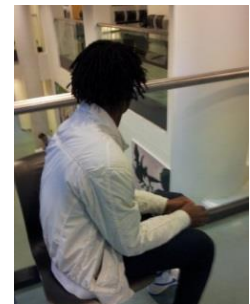

schakelden ook een verpleegkundige in, die mevrouw K. wegwijs maakt in de vaak onoverzichtelijke regels die bij ziekte gelden. Deze heeft er ook voor gezorgd dat het gezin urgentie kreeg en naar een meer geschikte woning kon verhuizen.

- Mevrouw B. uit Eritrea, die vorig jaar haar verblijfsvergunning kreeg, heeft deze zomer een dochtertje gekregen. Zij woont met het kindje in Utrecht en wordt daar bijgestaan door landgenoten en een medewerkster van Vluchtelingenwerk. Wij bezochten haar en gaven een cadeautje en wat geld.
- Bij de heer K. brachten we een eindejaarscadeau, vooral ter morele ondersteuning. We kennen hem al sinds 2005. Hij blijft illegaal, omdat hij statenloos is. De Europese overheden hebben geen oplossing (lees: ze willen niet) om statenloze vluchtelingen uit de voormalige Sovjet-Unie op te nemen. Het gaat hem naar omstandigheden goed.
- Ondanks onze pogingen om hem hier bij zijn kinderen te houden, werd de heer D. uit Liberia in december uitgezet. D. is als 16-jarige in Nederland gekomen (hij ontvluchtte de oorlog in zijn land waaraan hij als kindsoldaat moest deelnemen) en verbleef hier al zeventien jaar. Wij bezochten hem in het detentiecentrum en zorgden daar voor kleding en wat geld. Samen met de advocaat stelden wij een brief voor de rechter op. Dat mocht helaas niet meer baten. In Liberia aangekomen, werd D. meteen gevangen gezet. Dankzij een bevriende landgenoot is hij in vrijheid gesteld en uitgeweken naar Guinee. Wij hebben wat geld overgemaakt zodat hij een paspoort kan bekostigen.
- De heer Y. vluchtte, nadat zijn broer voor zijn ogen vermoord was. De broers hadden geweigerd zich te laten inlijven bij een geheim genootschap in Sierra Leone. Door vertaalfouten tijdens zijn eerste verhoor door de IND werd hij snel afgewezen. Ook een tweede verzoek haalde niets uit: het aangedragen bewijs zou niet voldoende verifieerbaar zijn. Een Afrikaans jurist leverde nieuwe bewijzen. Bovendien schreef een krant in Sierra Leone in juli over een poging van het genootschap om Y. te vinden. Deze bewijzen zijn nu aan de IND overgedragen. Daarop is Y. opnieuw toegelaten tot de asielpcedure en hoeft hij voorlopig geen uitzetting te vrezzen.
- De heer V. is 30 jaar geleden geboren in Ivoorkust. Op 15-jarige leeftijd vluchtte hij als verstekeling op een schip. Hij vroeg en kreeg asiel in Nederland en een tijdelijke verblijfsvergunning. Hij woonde al die jaren in Heerlen. Toen Ivoorkust als "veilig land" werd aangemerkt, raakte hij zijn verblijfsvergunning kwijt. Inmiddels was hij getrouwd en had twee kinderen gekregen. Hij wilde die niet achterlaten en koos ervoor naar Duitsland te vluchten. Daar werd hij als ongedocumenteerde gearresteerd en naar Nederland teruggestuurd. Hier werd hij vastgezet in het detentiecentrum, voor een kleine zes maanden. Begin december werd hij op straat gezet, omdat hij door Ivoorkust niet wordt toegelaten. Hij klopte bij ons aan voor onderdak. Dat konden wij hem niet bieden. Hij kon enkele nachten slapen in Havenzicht (daklozenopvang) en de Pauluskerk. De bed-bad-broodvoorzieningen in Rotterdam zijn overvol. De heer V. besloot toch maar weer uit te wijken naar Duitsland.....

K. met partner

V. wachtend in de rechtbank. Hij kreeg geen buiten-schuld-verklaring.

ANBI-status, officiële gegevens

Zoals we in de laatste twee verslagen al schreven: door de Belastingdienst zijn wij aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Voor u als donateur betekent dit dat uw giften vanaf 1 januari 2015 fiscaal aftrekbaar zijn. Op www.bezoekgroep.eu vindt een financieel overzicht van 2016. Ons rekeningnummer bij Triodos Bank is **NL94 TRIO 0197 6649 46**, t.n.v. Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam. De penningmeesters zijn te bereiken via penningmeesterBAR@live.nl. Het secretariaatsadres is Leendert Butterstraat 44, 3062 XN Rotterdam, info@bezoekgroep.eu. Ons KvK-inschrijvingsnummer is 57971412.

Onze dank!

Wij danken u weer voor alle hulp en steun die wij van u mochten ontvangen. Daardoor kunnen wij doorgaan met onze steun aan medemensen die tussen wal en schip zijn gevallen.

Een vriendelijke groet, namens de bezoekgroep,
Jan van Arkel, Henk van Drunen en Kitty Notenboom